

Дело C-628/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

11 октомври 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша)

Дата на акта за преюдициално запитване:

21 юли 2021 г.

Заявител:

ТВ

Други страни:Castorama Polska Sp. z o.o., „Knor“ Sp. z o.o.**Предмет на главното производство**

Искане за издаване на разпореждане за предоставяне на информация за произхода и мрежите за разпространение на стоки или услуги, с които се нарушава право върху интелектуална собственост

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на член 8, параграф 1 във връзка с член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост — Правно основание: член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

а) Трябва ли член 8, параграф 1 във връзка с член 4, параграф 1 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост да се тълкува в смисъл, че се отнася до мярка за защита на права върху интелектуална собственост, чието прилагане може да се иска само

когато в същото или в друго производство е установено, че поискалото мярката лице притежава право върху интелектуална собственост?

– При отрицателен отговор на въпрос а):

б) Трябва ли член 8, параграф 1 във връзка с член 4, параграф 1 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост да се тълкува в смисъл, че е достатъчно да се докаже вероятността мярката да се отнася до съществуващо право върху интелектуална собственост, а не се изисква пълно доказване на този факт, в частност в случай че искането за предоставяне на информация за произхода и мрежите за разпространение на стоките или услугите предхожда предявяването на искания за обезщетение във връзка с нарушението на права върху интелектуална собственост?

Цитирани разпоредби от правото на Съюза и практика на Съда

Директива 2004/48: съображение 13, член 4, параграф 1, буква а), член 8, параграф 1 и член 9, параграфи 1 и 2

решение от 16 юли 2009 г., Infopaq International (C-5/08, EU:C:2009:465)

решение от 18 януари 2017 г., NEW WAVE CZ (C-427/15, EU:C:2017:18)

Цитирани разпоредби на националното право

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Закон от 17 ноември 1964 г. — Граждански процесуален кодекс) (Dz. U., 2020 г., позиция 1575, консолидиран текст): членове 278, 479⁸⁹, 479¹¹² и 479¹¹³

Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Закон от 4 февруари 1994 г. за авторското право и сродните му права) (Dz. U., 2021 г., позиция 1062, консолидиран текст): член 1

Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Закон от 16 април 1993 г. за борба с нелоялната конкуренция) (Dz. U., 2020 г., позиция 1913, консолидиран текст): член 3 и член 13, параграф 1

Кратко представяне на фактическата обстановка и главното производство

- 1 За целите на преюдициалното производство запитващата юрисдикция приема за установена следната фактическа обстановка.

- 2 ТВ — лицето, поискало прилагането на мярката в главното производство (наричано по-нататък „заявителят“), е собственик на интернет магазини за декоративни стоки. В рамките на своята икономическа дейност заявителят продава машинно произведени репродукции на картините, обозначени като А, В и С. Той изтъква, че е автор на картините, чиито репродукции произвежда, и че съответно те са произведения по смисъла на авторското право. Всяка от картините представлява несложна графика в няколко цвята и с няколко геометрични фигури и кратки текстове.
- 3 Точни копия на картини А и В се продават без съгласието на заявителя в интернет магазина и във физическите магазини на първото задължено лице (дружеството Castorama Polska), на което ги доставя второто задължено лице (дружеството Knor). Нито на репродукциите с произход от заявителя, нито на репродукциите, които второто задължено лице доставя на първото, е поставено означение относно авторството или произхода на стоката. Първото задължено лице продава и доставяни от второто задължено лице картини, които съдържат идентичен текст като този на картина С, но с някои разлики в графичното изображение и шрифта.
- 4 Визуалното сравнение между картините изглежда така:

Графика А на заявителя

Графика В на заявителя

Графика А, продавана от задълженото лице (точно копие)

Графика В, продавана от задълженото лице (точно копие)

Графика С на заявителя

Графика С, продавана от задълженото лице (идентичен текст, разлики в графичните елементи и шрифта)

- 5 След като най-напред изпраща извънсъдебна покана до първото задължено лице да преустанови нарушението на авторските му права, на 15 декември 2020 г. заявителят подава заявление до запитващата юрисдикция, с което иска двете задължени лица да предоставят информация за разпространителските мрежи, пълен списък на доставчиците, информация за количеството получени или поръчани стоки, данни за пускането на стоките в продажба във физическите магазини и в интернет магазина, за количествата продадени стоки във физическите магазини и в интернет магазина и за получената от продажбата на тези стоки цена, с разбивка на продажбите във физическите магазини и по интернет.
- 6 За правно основание на искането си посочва член 479¹¹³ от Гражданския процесуален кодекс — разпоредбата, с която се транспонира член 8 от Директива 2004/48. Заявителят мотивира искането си с посочване на картините (графиките), чиито репродукции продава първото задължено лице, след като му ги доставя второто задължено лице, и във връзка с това поддържа, че има имуществени и лични авторски права върху тези картини. Той твърди, че информацията, която иска да получи, му е необходима за по-нататъшното предявяване на искове във връзка с нарушението на авторските му права и евентуално на искове за обезщетение поради нелоялна конкуренция. Затова разглежданото заявление за предоставяне на информация е подадено, преди да е заведено делото, в което евентуално ще се установи наличието на нарушение на права върху интелектуална собственост, тоест към настоящия момент наред със заявлението не са предявени искания, насочени към защита на права върху интелектуална собственост.
- 7 Първото задължено лице моли заявлението да бъде отхвърлено, а при условията на евентуалност — да се издаде разпореждане с възможно най-

малък обхват, ограничен единствено до произведенията по смисъла на авторското право (то обаче оспорва твърдението, че разглежданите картини имат качеството на произведения). Това лице се позовава и на защитата на търговската тайна и освен това изтъква, че заявителят не е доказал, че притежава имуществени авторски права върху продаваните стоки, тъй като интелектуалните произведения, до които се отнася искането му, не са оригинални. Ако се уважи искането на заявителя, това щяло да означава да се предостави авторскоправна закрила на проекти и идеи, тъй като репродукциите, до които се отнася това искане, били част от модерната тенденция на т.нар. опростени мотивационни графики с банални текстове от типа „бъди позитивен“ и „не забравяй да се усмихваш“. Според първото задължено лице всички графични елементи на спорните репродукции са банални и повторяеми и не се отличават с нищо оригинално (що се отнася до композицията, цветовете, използваните шрифтове и т.н.) от останалите предлагани на пазара графики.

- 8 След като се запознава с отговора на първото задължено лице, заявителят не представя доказателствени искания с цел да докаже съществуването на права върху интелектуална собственост чрез експертиза от вещо лице в областта на графиката и дизайна.
- 9 Запитващата юрисдикция служебно приема за релевантни — и излага пред страните — някои въпроси във връзка с тълкуването на правото на Съюза (член 8, параграф 1 от Директива 2004/48), в частност що се отнася до това дали е необходимо **пълно доказване**, или е достатъчно **вероятно доказване** на естеството на правния обект, до който се отнася делото, като се има предвид, че в членове 6 и 7 от Директива 2004/48 са използвани различни формулировки, и предвид член 4 от Директива 2004/48, който като лица с право да подадат заявление за прилагане на мерките, процедурите и средствата за защита определя притежателите на права върху интелектуална собственост. Въпросите на националния съд се отнасят и до възможността степента на доказване да е различна — и съответно да е налице или да не е налице активна процесуална легитимация — в зависимост от това дали съответният обект представлява произведение, или е продукт, който няма характеристиките на произведение и не е защитен с изключителни права.

Основни доводи на страните в главното производство

- 10 Заявителят и второто задължено лице не вземат становище по въпросите, повдигнати от запитващата юрисдикция, а първото задължено лице посочва, че съгласно член 8 от Директива 2004/48, транспониран с член 479¹¹³, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс, фактът на нарушението на права върху интелектуална собственост трябва да бъде обект на пълно, а не само на вероятно доказване.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 11 Запитващата юрисдикция трябва да се произнесе по основателността на искането за предоставяне на информация за произхода и мрежите за разпространение на стоките или услугите, с които се нарушава право върху интелектуална собственост. Предпоставка за това е да се установи дали заявителят наистина притежава права върху интелектуална собственост. Това пък зависи от отговора на въпроса дали правата, на които се позовава заявителят, са свързани с обекти, които се ползват със защитата по Директива 2004/48, и дали това обстоятелство подлежи на пълно доказване в производството относно предоставянето на информация, или би било достатъчно и само вероятно доказване.
- 12 Запитващата юрисдикция подчертава, че съгласно съображение 13 от Директива 2004/48 същата обхваща всички права върху интелектуална собственост, регулирани от разпоредбите на Общността в тази област, и/или от националното законодателство на съответната държава членка, в това число авторските права. Освен това е възможно разширяване на разпоредбите на Директивата за вътрешни цели, така че да се отнасят до „актове, които [...] включват нелоялна конкуренция, включително пиратски копия или подобни действия“.
- 13 Въпреки че според запитващата юрисдикция полската съдебна практика не дава еднозначен отговор в това отношение, за целите на разглежданото дело тази юрисдикция приема тълкуването, че в националното право разпоредбите на Директива 2004/48 са разширени за вътрешни цели, така че да обхващат и действията на нелоялна конкуренция, свързани с точното копиране на продукти (включително ако те не са обект на авторско право, право на търговска марка или на други изключителни права). При това положение по отношение на картини А и В няма проблем с тълкуването на правото на Съюза. Всъщност заявителят е доказал със сигурност, а не само като вероятност, че първото задължено лице продава продукти, които са точни копия на неговите картини А и В.
- 14 Произнасянето по искането във връзка с картина С обаче налага тълкуване на правото на Съюза. Всъщност по отношение на тази картина не е налице копиране на външния вид на продукта. Използван е текстът и е запазено разположението му на страницата, но са използвани различни графични елементи и различни по вид шрифтове. Затова за запитващата юрисдикция е необходимо да установи дали е налице произведение.
- 15 Съгласно полската съдебна практика проверката за изпълнението на критерия, съгласно който авторското произведение трябва да е резултат от творческа дейност, е задача на компетентния съд, който по принцип не се нуждае от експертизи по този въпрос, но в настоящия случай е налице сложна фактическа обстановка, така че не е достатъчен само опитът на съдията. Приема се също така, че съответната страна носи тежестта на

доказване и тежестта да поиска назначаването на експертиза, а ако съдът има съмнения в това отношение, е длъжен да укаже това на страната.

- 16 В полската доктрина се застъпват две противоположни становища относно тълкуването на член 479¹¹³ от Гражданския процесуален кодекс, който транспонира член 8 от Директива 2004/48. Според едното от тези становища е необходимо да се докажат по несъмнен начин фактите, от които се установява нарушението на правата, което означава задължение за пълно, а не само за вероятно доказване. Според другото становище не е необходимо пълно, а е достатъчно и вероятно доказване, тъй като искането за информация по член 8, параграф 1 от Директивата може да се насочи не само срещу нарушителя, но и срещу трето лице.
- 17 Въпросите относно тълкуването на член 8, параграф 1 от Директива 2004/48 са релевантни и за тълкуването на член 479¹¹³ от Гражданския процесуален кодекс. От решаването им зависи изходът на делото по искането за предоставяне на информация. Всъщност, ако член 8, параграф 1 от Директива 2004/48 трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася до мярка за защита на права върху интелектуална собственост, която се прилага само когато е доказано нарушение по отношение на обект, върху който заявителят има авторски права, то тогава в случаите, при които поради липсата на специализирани познания съдът не е в състояние да направи самостоятелна преценка без помощта на вещо лице, съответното искане ще трябва да бъде отхвърлено (ако не е проведено такова доказване с участието на вещо лице). Ако обаче е достатъчно вероятно доказване и не е необходимо в разглежданото дело да се установи (тоест да се формира сигурно убеждение за) наличието на право върху интелектуална собственост, а е достатъчно то само да е вероятно, искането за предоставяне на информация ще трябва изцяло да се уважи.
- 18 Въпросите относно тълкуването на член 8, параграф 1 от Директива 2004/48 се дължат и на това, че член 4, параграф 1, буква а) от Директивата гласи, че „[д]ържавите членки признават следните лица като такива, които имат право да търсят прилагане на тези мерки, процедури и средства за защита, посочени в настоящата глава: [...] притежателите на права върху интелектуалната собственост в съответствие с разпоредбите на приложимото законодателство“. Според запитващата юрисдикция от тази разпоредба следва, че въпросът има ли съответното лице право върху интелектуална собственост подлежи на пълно, а не само на вероятно доказване. Всъщност право да искат прилагане на тези мерки имат притежателите на правата, а не лицата, за които се предполага, че са носители на права върху интелектуална собственост.
- 19 Освен това в член 9, параграф 1 от Директива 2004/48 е използвано понятието предполагаем нарушител — което сочи, че самият факт на нарушението не е нужно да е установен със сигурност, когато става дума за мерките по членове 6, 7 и 8 от Директива 2004/48 — но не е използвано

подобно понятие по отношение на лицето, което може да иска прилагане на мерките — заявителят. Съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2004/48 обаче такъв може да е само притежателят на права върху интелектуална собственост.

- 20 Според запитващата юрисдикция от решение на Съда на Европейския съюз от 18 януари 2017 г., NEW WAVE CZ (C-427/15, EU:C:2017:18) следва, че искането за информация (на основание член 8, параграф 1 от Директива 2004/48) може да се направи в рамките на съдебно производство относно нарушение на права върху интелектуална собственост, като в самото производство с предмет правото на информация не е необходимо да се установи нарушение на права върху интелектуална собственост, тоест от заявителя се изисква да докаже само вероятността да е налице нарушение. Всъщност е очевидно, че член 8, параграф 1 от Директива 2004/48 предвижда въпросното право на информация именно за да е възможно да се установят обхватът, степента и фактът на нарушаването на правата върху интелектуална собственост в случай на несигурност на заявителя относно тези факти.
- 21 Този подход обаче не може да се приложи по отношение на въпроса, от който зависи правото да се иска информация (член 8, параграф 1 от Директива 2004/48), а именно въпросът дали съответното лице изобщо притежава права върху интелектуална собственост. Всъщност, ако се приеме, че и този въпрос подлежи само на вероятно доказване, то би се стигнало до накърняване на равновесието между съответните основни права в ущърб на търговската и професионалната тайна и интересите на търговците, спрямо които е насочено искане за предоставяне на информация. В производството за предоставяне на информация трябва да се иска достъп до информация, която е необходима за установяването на обхвата и източника на нарушението. Същевременно не е разумно да се възприеме същият критерий по отношение на самия факт на притежаването на права върху интелектуална собственост. Той трябва да подлежи на пълно, а не само на вероятно доказване.
- 22 По тези съображения запитващата юрисдикция предлага утвърдителен отговор на въпрос а). Ако обаче той получи отрицателен отговор, запитващата юрисдикция предлага да се отговори отрицателно и на въпрос б) — в смисъл, че не е достатъчно да се докаже само вероятност обсъжданата мярка да се отнася до съществуващо право върху интелектуална собственост, **тъй като се изисква пълно доказване** на този факт.